

Villads Lindtrup Sindballe og Billie Marie Gudbrand Molins studentertale

Taler

Villads Sindballe
Student
Billie Marie Gudbrand Molin
Student

Dato

23. juni 2023

Sted

Christianshavns Gymnasium

Begge:

Kære medstudenter: Tillykke med sommeren. Tillykke med friheden. Og kære familier: Tak fordi I vil fejre denne store dag med os. Mit navn er Villads, mit navn er Billie, og lad os bare starte med at sige tillykke med huerne, hvor ser i varme ud.

Villads:

Jeg husker tydeligt vores første skoledag, der startede det samme sted, hvor det i dag ender: Ringen er nu sluttet. Jeg startede på CG lige efter folkeskole, hvor jeg på min første dag kunne se mange kendte ansigter fra min folkeskoletid.

Billie:

Jeg kom fra efterskole, og så CG som en ny verden, i et nyt fællesskab. Modsat Villads, kendte jeg knap 2 mennesker, og måtte i stedet søge uendelige small-talks om vejret og hvilken GF-klasse går du så i? En tid I alle sikkert også husker som både akavet, men mest minderig.

Men hele vores årgang havde én ting tilfælles, den dag vi trådte ind i gården, der var lige dele oplyst af regnbuens farver og glinsende svedige håndflader – Vi indledte alle et kærlighedsforhold med CG. Et forhold, som i den grad har været et turbulent et af slagsen, med dets op og nedture. For i det første halve år havde

vi kun noget med CG. Vi kom ikke rigtigt tæt på hinanden. Så udviklede forholdet sig til et digitalt langdistanceforhold i Corona-tiden, og det var først i 2.g at vi begyndte at lave noget med CG. Til festerne, til Café, hvor alle de sociale aktiviteter fik lov til at fylde.

Men udover de sociale aktiviteter, var der jo også den største del af hverdagen: Timerne. Og som mange måske ved, handler forhold om kompromiser. Og i vores forhold med CG endte kompromiset med at blive mødetid. På CG er vores akademiske kvarter 5 minutter... over 8.

Villads:

Men nu er det slut med mødetider på skolen. Vi går en tid i møde, hvor de fleste af os nok skal have et par sabbatår. Eller en håndfuld. Og vi vil godt knytte en kort kommentar til hele fjumreårs-snakken. For få hundrede meter herfra, lige over på den anden side af vandet, bliver vi fortalt af politikerne, at vi skal præstere bedre, hurtigere og innoverende... Hvad end det betyder? Budskabet og politikken er nok ment som et venligt puf i ryggen, men med de utallige krav, vi skal leve op til i dag, risikerer det venlige puf at skubbe nogle af os udover skrænten. Så vi vil godt bruge muligheden i dag til at fortælle følgende: Ro på. Vi har styr på det. Vi er nemlig den mest ansvarsfulde generation længe, men vi har brug for tid. Tid til at reflektere. Og tid til at falde på plads. Så giv os den tid. Og så skal vi nok løse alle kriserne for jer!

Vi er nok godt i gang med at løse de forskellige kriser, når vi mødes til gammel-elev-fest om 10 år. Har vi til den tid holdt fast i den gode gamle CG stil? Det er ikke en sjældenhed at blive identificeret som CG'er i byen, udelukkende på baggrund af sit ydre. De fleste af os har gennem årene, gennemgået det vi kalder en CG-ficering, hvor du enten kan have baggy jeans og en ring i øret, eller nederdel over buks og salomon.

Og gad vide, hvordan CG bliver til bare næste sommer, når vi alle er fløjet videre. Eller, nårh nej, taget tog videre...

Et forhold handler også i høj grad om at gøre det spændende og livfuldt. Specielt vores årgang har skabt et forhold som bygger på unikke påfund:

Pilgrimsvandring med sun-top-udvalget, diverse cykler som naturligt hang ned fra vinduer og lygtepæle fra CG-stjæler-din-cykel-teamet, den ugentlige lectio-besked med overskriften SKAAAK. Eller hvordan der til temafesterne er opstået dramatiske bryllupper og hele folketinget har crashet dansegulvet. Kort sagt: Vi har lært, hvor stor en værdi sociale fællesskaber har.

Billie:

Så nu, efter i hvert fald 13 års struktureret og planlagt skoleliv skal vi for første gang være primus motor i vores egne liv. Det er tid til at stille spørgsmålene: Hvad brænder jeg for? Og hvad er forskellen på A- og B-skat?

Den tid vi går ind i nu, er også første gang at drømmene får lov til at indtage deres længe ventede plads. Hvem ved i hvilken retning vinden tager os? Vi drømmer når vi er alene, så på mange måder er dette også skillepunktet, hvor vi går fra at være én samlet enhed, til at være individer. Måske er der nogle få heriblandt som allerede har sat kursen, men langt de fleste sidder nok i spænding, og venter på, hvad der vil dukke op på radaren. Sæt vind i sejlene og se hvor verden tager os hen – den er stor. Og husk, at hvis det hele bliver for stort, så er der aldrig lang vej hjem.

Vi tror, at vores tid her på CG, er som et forhold, der bliver ved med at give gennem livet. Som man siger: "gammel kærlighed ruster ikke". Under Corona var vores CG-fling som et langdistanceforhold. Her lærte vi at sætte pris på den nærvær og den ånd, der er på CG, da vi manglede den allermest. Når vi skal interraile gennem verden, pludselig have et fuldtidsjob eller starte uddannelse

igen en dag: Så er vi overbevist om, at det fællesskab og den dannelse som CG har givet os, sidder i os, netop som det første forhold gør.

Villads:

Husk, at på trods af alle sociologi-begreber og græske søljer, er det også det som du brænder for som tæller. Som en klog person engang sagde: ”Alle er genier. Men hvis du dømmes en fisk på dens evne til at klatre i træer, vil den leve hele sit liv i den tro, at den er dum”. Alle fag har nok ikke været lige spændende, og alle er ikke lige egnede til at koncentrere sig 6 timer om dagen. Men vi tror, at de øjeblikke, hvor du på cyklen hjem er faldet i staver over en interessant pointe der blev sagt i timen, er værd at værne om. Eller der, hvor man lige retter sig lidt ekstra op i stolen, fordi det der foregår i timen, rent faktisk fanger ens opmærksomhed og nysgerrighed. Vi tror, at det er dén nysgerrighed, som vi skal holde fast i. Og ikke sidde for meget fast i det tal, der står på det papir, vi får nu. Fordi det er vigtigt at huske på, at karakterer ikke belønner din evne til at åbne en øl eller åbne op for en ven i krise.

En del af et forhold, er også at kunne reflektere over og værdsætte alt det man har fået af hinanden. Kæmpestor tak til dem, der har gjort de sidste 3 år til noget, vi vil se tilbage på med længsel. Tak til Pedellerne for at gøre alt det arbejde, der får denne her maskines tandhjul til at snurre. Tak til ledelsen for at være tage os seriøst, og brænde lige så meget for vores gymnasietid som vi selv gør. Og tusind tak til lærerne, som har gået til stålet, gået til biddet og gået til timerne med et gåpåmod og en kærlighed til os og deres fag, som vi aldrig vil glemme.

Billie:

Hvis vi skulle være prætentløse og reflektere over de 3 år, vi har haft her, så skulle vi slutte talen af med et citat fra Ditlevsen eller Beauvoir. Men i dag er en fejrdag, så vi slutter af med et citat fra en af CG's egne filosofiske krøllede hjerner. Vi fandt det i vores blå bog, og det både afrunder og opsummerer det vi alle skal til at gøre nu. Citatet lyder sådan:

“Tag den med dig!”, sagde min gamle morfar ofte. Og det samme siger jeg til jer:

“Tag den med dig!”

“hva for en?”

“RØVEN... Ta den med jer ud i verden og ryst den – Bare ryst den – ukueligt og ihærdigt. Gør jeg umage, uanset HVOR I ta’r den med jer, og HVORDAN I ta’r den med jer, og MED HVEM I ta’r den med jer, men ta’ den med jer allevegne. Lad vær med at blive siddende på den flade. Shake that ass! Tro på, at det nytter... at I kan, og at I vil... Ta’ den med jer”.

Så kære CG’ere: Er I klar til at komme ud og ryste røven? (Jaaaa) Så lad os gøre det!

Tak for ordet.

1. Forkortelse for Christianshavn Gymnasium
2. Indforstået: At have noget kørende.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/villads-lindtrup-sindballe-og-billie-mare-gudbrand-molins-studentertale>